

**Concurs de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție
3 aprilie 2016**

**PROCES VERBAL
de mediere în cazul contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept procesual civil – judecători
11 aprilie 2016**

Întocmit de subcomisia de mediere (alcătuită din subcomisia de elaborare a subiectelor, de subcomisia de soluționare a contestațiilor și din mediatorul desemnat) la disciplina – Drept procesual civil – judecători, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în Anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 14 alin. 4 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, referitoare la baremul stabilit pentru probele de tip grilă la materia Drept procesual civil - judecători.

Subcomisia de soluționare a contestațiilor a decis admiterea contestațiilor formulate formulate la proba teoretică – Curtea de Apel, întrebarea nr. 40, în sensul că răspunsul corect indicat în barem (B) nu este singurul corect, urmând a fi punctată și varianta de răspuns C.

Subcomisia de elaborare a subiectelor, în majoritate, a decis păstrarea soluției inițiale.

Ca atare, s-a întrunit subcomisia de mediere, care, după deliberări, a decis cu majoritate de 6 voturi pentru și 3 voturi împotrivă admiterea contestațiilor formulate la proba teoretică – Curtea de Apel, întrebarea nr. 40, în sensul că punctajul corespunzător întrebării 40 se va acorda atât candidaților care au indicat varianta B, cât și celor care au indicat varianta C.

Motivul avut în vedere în opinia majoritară este, în esență, considerentul nr. 26 al Deciziei nr. 558/2014 a Curții Constituționale, potrivit căruia “(..) competența de soluționare a unor asemenea cereri de strămutare nu poate reveni curții de apel. De aceea, în situația dată, strămutarea urmează să fie făcută din raza curții de apel, notiune cu aceeași finalitate și semnificație juridică cu cea "de la curtea de apel", fiind astfel aplicabilă, *mutatis mutandis*, în această ipoteză, teza a doua a art. 142 alin. (1) din Codul de procedură civilă”. Textul de lege menționat privește competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de soluționare a cererilor de strămutare. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, considerentele care susțin dispozitivul, cum este cel menționat, sunt obligatorii, întocmai ca și dispozitivul. Ca atare, fără a face aprecieri asupra competenței Curții Constituționale de a arăta, în considerentele deciziilor sale, ce normă de drept urmează a se aplica în locul celei declarate neconstituționale, în opinia majoritară se apreciază că acest considerent justifică alegerea ca variantă corectă și a variantei C de răspuns, urmând a se acorda punctajul atât candidaților care au indicat varianta B, cât și celor care au indicat varianta C.

În opinia minoritară, se arată că enunțul întrebării privește ceea ce a decis Curtea Constituțională prin dispozitivul deciziei, iar nu ceea ce a statuat prin intermediul unor considerente care nu susțin acest dispozitiv, lipsite, ca atare, de putere obligatorie, din două motive:

- Curtea Constituțională are atribuția de a se pronunța numai asupra constituționalității dispozițiilor legale cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului sau alte prevederi, cum este, în acest caz, modificarea competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție (în acest sens, a se vedea dispozițiile art. 2 alin. 1 și 3 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale);
- Curtea Constituțională nu are rolul de a stabili norme de competență, aceasta fiind exclusiv atribuția legiuitorului, aspect cuprins în însesi considerentele deciziei în discuție.

Membrii subcomisiei de mediere,

